

ΕΚΔΗΜΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ ΕΚΠΑ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
ΚΟΝΤΟΥ

Με θλίψη βαθιά ενημερωθήκαμε για την απώλεια του αγαπητού και εκλεκτού συναδέλφου μας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου μας Παναγιώτη Κοντού, και εκφράζουμε τα θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Στην εξόδιο ακολουθία παρέστη η πρόεδρος του Σώματος Ομοτίμων Καθηγητών ΕΚΠΑ και μίλησε για τον εκλιπόντα.

Αγαπημένε μας συνάδελφε Παναγιώτη, με θλίψη βαθιά σε αποχαιρετώ μαζί με όλους τους συναδέλφους του ΣΟΚΠΑ. Ο χαμός σου έχει συγκινήσει όλη την πανεπιστημιακή οικογένεια, γιατί ήσουν ο... Παναγιώτης της.

Δεν θα αναφερθώ στο σημαντικό επιστημονικό και διδακτικό σου έργο, άλλοι ειδικότεροι εμού θα το μνημονεύσουν. Θα περιοριστώ σε ελάχιστες, αλλά ενδεικτικές φάσεις και εκφράσεις της πορείας σου στο Πανεπιστήμιο, που αγάπησες βαθιά και αφοσιώθηκες σε αυτό.

Ως Γενικός Γραμματέας του ΕΚΠΑ επί σειρά ετών, αντιμετώπιζες κάθε ανάγκη συναδέλφου με αγάπη και σπάνιο ενδιαφέρον. Ως συνδικαλιστής κέρδισες την εμπιστοσύνη όλων των συναδέλφων, που δεν διανοούνταν ότι θα μπορούσαν να έχουν άλλον πρόεδρο, εκτός από εσένα, στον Σύλλογο ΕΔΠ της Φιλοσοφικής, τον οποίο ίδρυσες, και με τους επίμονους αγώνες σου ανέδειξες ως τον ικανότερο Σύλλογο Διδασκόντων. Διατηρώ βαθιά μου την ανάμνηση της συνεργασίας μας στον Σύλλογο αυτό, όπου συχνά διαφωνούσαμε, πάντα όμως με κατανόηση και σεβασμό μεταξύ μας και κοινό μας στόχο την βελτίωση της θέσης των συναδέλφων μας. Εργάστηκες συστηματικά και με πάθος για την προώθηση των σχέσεων του Πανεπιστημίου μας με ξένα Ιδρύματα, και για την προβολή της ελληνικής γλώσσας σε όλο τον κόσμο. Ως επιστημονικός υπεύθυνος του εκπαιδευτικού προγράμματος των θερινών υποτροφιών ελληνικών σπουδών του Πανεπιστημίου μας, του γνωστού ΘΥΕΣΠΑ, κατάφερες το πρόγραμμα αυτό να έχει εντυπωσιακή επιτυχία, και να συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Δεν λησμονώ τα εξαιρετικά επαινετικά σχόλια, που άκουσα για εσένα στο εξωτερικό,

όταν ασχολήθηκα, ως Ειδική Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, με τα προγράμματα αυτά. Για την προβολή της γλώσσας μας εργάστηκες και στο Διδασκαλείο της Ελληνικής Γλώσσας, και άφησες και εκεί την σφραγίδα σου.

Δεν θα σε ξεχάσω, και συμμετέχω ολόψυχα στον πόνο της πολυαγαπημένης μου Δήμητρας, της υποδειγματικής συντρόφου σου στη ζωή και την επιστήμη, της διακεκριμένης συναδέλφου μας, καθώς και του μοναχογιού σου Γιάννη. Η ανεξίτηλη μνήμη της προσωπικότητας και της προσφοράς σου και η αγάπη των φίλων σου, θα τους δίνει κουράγιο και δύναμη. Στα 40 χρόνια συνεχούς δραστηριότητάς σου στο Πανεπιστήμιο, σε μια κοινωνία ιδιαίτερη, δύσκολη και απαιτητική, εσύ παρέμεινες άνθρωπος με Α κεφαλαίο, γι αυτό και θα σε αποχαιρετήσω με την ρήση του Μενάνδρου «Ως χαρίεν εστ' άνθρωπος όταν άνθρωπος η».